

# Releasing Hostages During War

*Should Israel Cease the Fire or Release Prisoners in Exchange to the Hostages?*

*Dedicated anonymously in memory of the neshama of Prielle Rakovsky's brother, Avidan Gamliel ben Monique Sivana (Hy"d) and all the other neshamot who tragically lost their lives. May their neshamot be a מליץ יושר to all their families and Klal Yisrael*



## 1. The release of Ori Megiddish from Hamas: <https://www.youtube.com/shorts/i7RvKhrp6pU>



## 2. בראשית י"ד | Bereshit 14:

- (א) ויהי בימי אמרפֶּל מֶלֶךְ שִׁנָּר אַרְיוֹךְ מֶלֶךְ אֵלְסָר כְּדֻרְלֵעֹמֶר מֶלֶךְ עֵילָם וַתְּדַעַל מֶלֶךְ גּוֹיִם.
- (ב) עָשׂוּ מִלְחָמָה אֶת בְּרַע מֶלֶךְ סְדוֹם וְאֶת בְּרֶשַׁע מֶלֶךְ עִמֹרָה שְׁנָאֵב מֶלֶךְ אֲדָמָה וְשִׁמְאֵבֶר מֶלֶךְ צְבִיִּים וּמֶלֶךְ בְּלַע הִיא צֶעֶר...
- (ג) וַיִּקְחוּ אֶת לוֹט וְאֶת רַבְשׁוֹ בֶּן אַחֵי אַבְרָם וַיִּלְכּוּ וְהוּא יָשֵׁב בְּסֹדֶם.
- (ד) וַיָּבֵא הַפְּלִיט וַיִּגְדַּל לְאַבְרָם הָעֵבֶרִי וְהוּא שָׂכַן בְּאֵלְנֵי מַמְרָא הָאֲמֹרִי אַחֵי אֲשַׁבֵּל וְאַחֵי עֶגְרִי וְהֵם בְּעַלֵי בְרִית אַבְרָם.
- (ה) וַיִּשְׁמַע אַבְרָם כִּי גָשְׁבָה אַחִיו וַיִּרְקֵק אֶת חֲנִיכָיו יְלִידֵי בֵיתוֹ שְׂמֹנֶה עָשָׂר וַיִּשְׁלַח מֵאוֹת וַיִּרְדֹּף עַד דָּן.
- (ו) וַיִּחַלֵּק עֲלֵיהֶם לִילָה הוּא וְעַבְדָּיו וַיִּכְּסוּ וַיִּרְדְּפוּ עַד חֹבֶבָה אֲשֶׁר מִשְׁמָאל לְדַמְשֶׁק.
- (ז) וַיָּשָׁב אֶת כָּל הָרְבִשׁ וְגַם אֶת לוֹט אַחִיו וְרַבְשׁוֹ הַשִּׁיב וְגַם אֶת הַנָּשִׁים וְאֶת הָעָם.

(1) In the days of Amraphel, king of Shinar, Aryokh, king of Ellasar, Kedorla'omer, king of Eilam, and Tidal, king of Goyim,

(2) they made war with Bera, king of Sedom, with Birsha, king of Amorah, Shinav, king of Admah, Shemever, king of Tzevoyim, and the king of Bela, which is Tzo'ar....

(12) And they took Lot, the son of Avram's brother, and his possessions, and went their way, as he was dwelling in Sedom.

(13) A fugitive came and told Avram, the Hebrew, who was living in Elonei Mamre, the Emorite, brother of Eshkol and brother of Aner, who were allies of Avram.

(14) When Avram heard that his relative had been taken captive, he armed his trained men, born in his house, three hundred and eighteen of them, and gave chase as far as Dan.

(15) He and his servants divided themselves against them by night, struck them, and chased them as far as Chovah, which is to the north of Damascus.

(16) And he brought back all the possessions and brought back also his relative, Lot, and his possessions, and also the women and the people.

### 3. במדבר כ"א | Bamidbar 21:

(א) וַיִּשְׁמַע הַכְּנַעֲנִי מֶלֶךְ עָרֹד יָשֵׁב הַנֶּגֶב כִּי בא יִשְׂרָאֵל דֶּרֶךְ הָאֲתָרִים וַיִּלְחַם בְּיִשְׂרָאֵל וַיִּשָּׁב מִמֶּנּוּ שָׁבִי.

(ב) וַיֵּדֶר יִשְׂרָאֵל כְּדָר לֵה' וַיֹּאמֶר אִם נָתַן תִּתֵּן אֶת הָעָם הַזֶּה בְּיָדִי וְהִחַרְמְתִי אֶת עָרֵיהֶם.

(ג) וַיִּשְׁמַע ה' בְּקוֹל יִשְׂרָאֵל וַיִּתֵּן אֶת הַכְּנַעֲנִי וַיַּחֲרֵם אֶתְהֶם וְאֶת עָרֵיהֶם וַיִּקְרָא שֵׁם הַמָּקוֹם חֲרָמָה.

(1) The Canaanite, the king of Arad, who lived in the South, heard that Israel came by the way of Atharim; and he fought against Israel, and took some of them captive.

(2) Israel vowed a vow to Hashem, and said, "If you will indeed deliver this people into my hand, then I will utterly destroy their cities."

(3) Hashem listened to the voice of Israel, and delivered up the Canaanites; and they utterly destroyed them and their cities: and the name of the place was called Hormah.

### 4. שמואל א' | Shmuel 1, 30:

(א) וַיְהִי בְבֹא דָוִד וְאֶנְשָׁיו צָקְלָג בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי וַעֲמֻלְקִי פָּשְׁטוּ אֵל נֶגֶב וְאֵל צָקְלָג וַיִּכּוּ אֶת צָקְלָג וַיִּשְׁרְפוּ אֹתָהּ בָּאֵשׁ.

(ב) וַיִּשְׁבּוּ אֶת הַנְּשִׁים אֲשֶׁר בָּהּ מִקֶּטָן וְעַד גָּדוֹל לֹא הִמִּיתוּ אִישׁ וַיִּנְהֲגוּ וַיִּלְכוּ לְדַרְכָּם.

(ג) וַיִּבֹא דָוִד וְאֶנְשָׁיו אֵל הָעִיר וְהִנֵּה שָׂרוּפָה בָּאֵשׁ וְנָשֵׁיהֶם וּבָנֵיהֶם וּבָנֹתֵיהֶם נָשָׁבוּ.

(ד) וַיִּשְׂא דָוִד וְהָעָם אֲשֶׁר אִתּוֹ אֶת קוֹלָם וַיִּבְכוּ עַד אֲשֶׁר אִין בָּהֶם כַּח לִבְבוֹת.

(ה) וַיִּשְׁתִּי נָשִׁי דָוִד נָשָׁבוּ אַחִיעֶזֶר הַיִּזְרְעֵלִית וְאַבִּיגַיִל אִשְׁתׁ נָבָל הַכַּרְמֶלִי.

(ו) וַתִּצַּר לְדָוִד מְאֹד כִּי אָמְרוּ הָעָם לְסַקְלוּ כִּי מָרָה נָפַשׁ כָּל הָעָם אִישׁ עַל בְּנוֹ וְעַל בְּנֹתָיו וַיִּתְחַזַּק דָּוִד בַּה' אֱ-לוֹהָיו.

(ז) וַיֹּאמֶר דָּוִד אֵל אֲבִיתָר הַכֹּהֵן בֶּן אַחִיעֶזֶר הַגִּישָׁה נָא לִי הָאֶפֹד וַיִּגֶשׁ אֲבִיתָר אֶת הָאֶפֹד אֵל דָּוִד.

(ח) וַיִּשְׂאֵל דָּוִד בַּה' לֵאמֹר אַרְדֹּף אַחֲרַי הַגָּדוֹד הַזֶּה הַאֲשָׁנָנוּ וַיֹּאמֶר לוֹ רֹדֶף כִּי הַשֶּׁג תִּשְׁיֵג וְהִצַּל תִּצִּיל.

(ט) וַיִּלָּךְ דָּוִד הוּא וְנָשָׁשׁ מְאוֹת אִישׁ אֲשֶׁר אִתּוֹ וַיָּבֹאוּ עַד נַחַל הַבְּשׂוֹר וְהַנּוֹתָרִים עָמְדוּ.

(י) וַיִּרְדֹּף דָּוִד הוּא וְאַרְבַּע מְאוֹת אִישׁ וַיַּעֲמְדוּ מְאוֹתֵיהֶם אִישׁ אֲשֶׁר פָּגְרוּ מֵעֵבֶר אֶת נַחַל הַבְּשׂוֹר...

(יח) וַיִּצַל דָּוִד אֶת כָּל אֲשֶׁר לָקְחוּ עִמָּלְק וְאֶת שְׁתֵּי נָשָׁיו וַיִּצִּיל דָּוִד.

(1) And it came to pass, when David and his men had come to Ziklag on the third day, that the Amalekites had made a raid upon the South, and upon Ziklag, and had smitten Ziklag, and burned it with fire;

(2) They had taken captive the women and all that were in it, both small and great; they did not slay any, but carried them off and went their way.

(3) And when David and his men came to the city, behold, it was burned with fire; and their wives, and their sons, and their daughters, had been taken captives.

(4) Then David and the people that were with him lifted up their voice and wept until they had no more power to weep.

(5) And David's two wives were taken captives, Ahinoam the Jezreelitess and Abigail the wife of Nabal the Carmelite.

(6) And David was greatly distressed, for the people spoke of stoning him, because the soul of all the people was grieved, every man for his sons and for his daughters; but David strengthened himself in Hashem his God.

(7) And David said to Abiathar the priest, the son of Ahimelech, "Please, bring me here the ephod." And Abiathar brought there the ephod to David.

(8) And David inquired of Hashem, saying, "Shall I pursue after this troop? Shall I overtake them?" And He answered him, "Pursue; for you shall surely overtake them, and shall without fail recover all."

(9) So David went, he and the six hundred men that were with him, and came to the brook Besor, where those that were left behind stayed.

(10) But David pursued, he and four hundred men; for two hundred stayed behind, who were so faint that they could not go over the brook Besor...

(18) And David recovered all that the Amalekites had taken; and David rescued his two wives.

### 5. מהתפילה - יציאת מצרים כפדיון שבויים | From the Tefillah | ממצרים גאלתנו ה' אלוֹקינו ומבית עבדים פדיתנו.

You redeemed us from Egypt. Adonoy, our God, You liberated us from the house of bondage.

### 6. רמב"ם מתנות עניים ח'י' | Rambam, Matnot Aniyim, 8, 10

(י) פדיון שבויים קודם לפרנסת עניים ולכסותם, ואין מצוה רבה כמו פדיון שבויים, שהשבוי הרי הוא בכלל הרעבים והצמאים ובכלל הערומים, ועומד בסכנת נפשות. והמעלים עיניו מפדיונו הרי זה עובר על "לא תאמץ את לבבך ולא תקפוץ את ירך" (דברים ט"ו:ז), ועל "לא תעמוד על דם רעך" (ויקרא י"ט:ט"ז), ועל "לא ירדנו בפרך לעיניך" (ויקרא כ"ה:ג), וביטול מצות "פתוח תפתח" וכו' (דברים ט"ו:ח; ט"ו:י"א), ומצות "וחי אחיך עמך" (ויקרא כ"ה:ל"ו), "ואהבת לרעך כמוך" (ויקרא י"ט:י"ח), ו"הצל לקוחים למות" (משלי כ"ד:י"א), והרבה דברים כאלו. ואין לך מצוה רבה כפדיון שבויים:

(10) The redemption of captives receives priority over sustaining the poor and providing them with clothing. [Indeed,] there is no greater mitzvah than the redemption of captives. For a captive is among those who are hungry, thirsty, and unclothed and he is in mortal peril. If someone pays no attention to his redemption, he violates the negative commandments: "Do not harden your heart or close your hand" (Deuteronomy 15:7), "Do not stand by when the blood of your neighbor is in danger" (Leviticus 19:16), and "He shall not oppress him with exhausting work in your presence" (ibid. 25:53). And he has negated the observance of the positive commandments: "You shall certainly open up your hand to him" (Deuteronomy 15:8), "And your brother shall live with you" (ibid. 19:18), "Love your neighbor as yourself" (Leviticus 19:18), "Save those who are taken for death" (Proverbs 24:11), and many other decrees of this nature. There is no mitzvah as great as the redemption of captives.

### 7. שולחן ערוך יורה דעה רנ"ב:ג' | Shulchan Aruch, Yo"ד, 252, 3 כָּל רָגַע שֶׁמְאַחַר לְפָדוֹת הַשְּׁבוּיִים, הֵיבָא דְאֶפְשָׁר לְהַקְדִּים, הוּא בְּאֵלוֹ שׁוֹפֵךְ דָּמִים.

Any moment one delays *Pidyon Shvuim* when he can actually do it, it's like he is killing them himself.

### 8. רמב"ם מתנות עניים ח'י"ב | Rambam, Matnot Aniyim, 8, 12

(יב) אין פדיון את השבויים ביתר על דמיהן, מפני תיקון העולם, שלא יהיו האויבים רודפין אחריהן לשבותן. ואין מבריחין את השבויים, מפני תיקון העולם, שלא יהיו האויבים מכבידין עליהן העול ומרבין בשמירתן:

(12) We do not redeem captives for more than their worth for the benefit of the world at large, i.e., so that enemies will not pursue people to hold them captive. We do not assist captives in escaping, for the benefit of the world at large, i.e., so that enemies will not oppress captives seriously and be very strict when guarding them.

### 9. גמרא גיטין מ"ה ע"א | Talmud Gittin 45a לְוֵי בַר דְּרָגָא פְּרָקָה לְבִרְתִּיהָ בְּתֵלִיסַר אֶלְפֵי דִּינָרֵי זָהָב.

Levi bar Darga redeemed his daughter who was taken captive with thirteen thousand gold dinars.

### 10. גיטין נ"ח ע"א | Talmud Gittin 58a:

מעשה ברבי יהושע בן חנניה שהלך לדרך גדול שבְּרומי, אָמרו לו: תינוק אָחד יש בְּבית האַסורים, יפה עיניו וטוב רואי וקווצותיו סדורות לו תלתלים. הָלך וְעמד על פֶּתח בית האַסורים, אָמר: "מי נתן לְמַשִּׁיחַ יַעֲקֹב וְיִשְׂרָאֵל לְבוֹזִים?" עָנָה אוֹתוֹ תינוק וְאָמר: "הלא ה' זו חֲטָאנוּ לוֹ וְלא אָבוּ בְּדַרְכָּיו הָלוֹךְ וְלא שָׁמְעוּ בְּתוֹרָתוֹ". אָמר: מוֹבְטָחִי בֹ שְׁמוֹרָה הוֹרָאָה בְּיִשְׂרָאֵל, הַעֲבוֹדָה! שְׂאִיכִי זָךְ מִכָּאן עַד שְׂאֲפָדְנוּ בְּכָל מָמוֹן שְׁפוֹסְקִין עָלָיו. אָמרו: לא זָךְ מִשָּׁם עַד שְׂפָדְאוּ בְּמָמוֹן הַרְבֵּה, וְלא הִיוּ יָמִים מוֹעֲטִין עַד שְׁהוֹרָה הוֹרָאָה בְּיִשְׂרָאֵל. וּמִנּוּ? רַבִּי יִשְׁמַעֵאל בֶּן אֱלִישָׁע.

There was an incident involving Rabbi Yehoshua ben Hananya who once went to the great city of Rome, where they said to him: There is a child in prison with beautiful eyes and an attractive appearance, and his curly hair is arranged in locks. Rabbi Yehoshua went and stood by the entrance to the prison. He said, as if speaking to himself: "Who gave Jacob for a spoil, and Israel to the robbers?" (Isaiah 42:24). That child answered by reciting the continuation of the verse: "Did not the Lord, He against Whom we have sinned, and in Whose ways they would not walk, neither were they obedient to His law?" Rabbi Yehoshua said: I am certain that, if given the opportunity, this child will issue halakhic rulings in Israel, as he is already exceedingly wise. He said: I take an oath by the Temple service that I will not move from here until I ransom him for whatever sum of money they set for him. They said that he did not move from there until he ransomed him for a great sum of money, and not even a few days had passed when this child then issued halakhic rulings in Israel. And who was this child? This was Rabbi Yishmael ben Elisha.

### 11. שולחן ערוך יורה דעה רנ"ב:ד' | Shulchan Aruch Yo"d, 252, 4:

אָדָם יָכוֹל לְפָדוֹת אֶת עַצְמוֹ בְּכָל מַה שְׂיִרְצֶה. וְכֵן לְתַלְמִיד חֶכֶם, אוֹ אֶפְלוֹ אֵינוֹ תַלְמִיד חֶכֶם, אֲלֵא שֶׁהוּא תַלְמִיד חַרְיָף וְאֶפְשָׁר שְׂיִהְיֶה אָדָם גָּדוֹל, פּוֹדִים אוֹתוֹ בְּדַמִּים מְרַבִּים.

a man may redeem himself at any price. So also, a scholar should be redeemed at a greater price, or even a student who gives promise of becoming a great scholar.

### 12. המהרש"ל, ים של שלמה, גיטין ד, סו | The Maharshal<sup>1</sup>, Yam Shel Slo mo on Gittin 4, 66:

שמעתי על מהר"ם מרוטנברג זכרונו לברכה, שהיה תפוס במגדול אייגזהם כמה שנים, והשר תבע מן הקהלות סך גדול, והקהלות היו רוצים לפדותו, ולא הניח, כי אמר אין פודין השבויים יותר מכדי דמיהם. ותמה אני, מאחר שהיה תלמיד חכם מופלג, ולא היה כמותו בדורו בתורה ובחסידידות, ושרי לפדותו בכל ממון שבעולם, ואם מרוב ענותנותו לא רצה להחזיק עצמו כתלמיד חכם מופלג, מכל מקום היה לו לחוש על ביטול תורה, כאשר כתב בעצמו, שהוא היה יושב בחושך וצלמות, בלי תורה ואורה.

I heard about Rabbi Meir of Rothenburg<sup>2</sup>, may his memory be blessed, who was imprisoned in the tower of Ensisheim for several years, and the captors demanded a very large sum of money from his community to release him. Despite the exorbitant amount, the community agreed to pay it in order to redeem him. However, the Rabbi did not agree with this, and he said that captives cannot be redeemed for more than their worth, and that includes him as well.

I wonder, since he was an exceptional scholar, unparalleled in his generation in Torah and piety, and it was permissible to redeem him with all the wealth in the world, even if due to his excessive humility he did not want to be seen as an exceptional scholar, nevertheless, he should have been concerned about

<sup>1</sup> The Maharshal, Rabbi Solomon Luria, was a renowned 16th-century Talmudic scholar and Halachic authority, known for his critical commentary and influence on Jewish law.

<sup>2</sup> The Maharam of Rothenburg, Rabbi Meir ben Baruch, was a prominent 13th-century Halachic authority and Talmudic scholar who made significant contributions to Jewish legal scholarship.

the nullification of Torah, as he himself wrote that he was sitting in darkness and the shadow of death, without Torah.

### 13. הרב שכטר | "Land for Peace: A Halachic Perspective" <sup>3</sup>:Rav Herschel Schachter

למרות שבדרך כלל במקרה של פדיון שבויים נאסר על הקהילה היהודית לפדות שבוי בסכום מופקע, במקרה של תלמיד חכם גדול ההלכה היא שיש לפדות אותו אפילו תמורת סכום העולה על ה"ערך" שלו. לפיכך, רבנים רבים סברו כי יש לעשות כל מאמץ כדי להבטיח את שחרורו של הרב הוטנר. אולם הרב יעקב קמינצקי התנגד וטען כי מצוות פדיון שבויים חלה רק בימי שלום, אך בוודאי לא בזמן פעולות איבה, כאשר מסירת דמי כופר לאויב תחזק את מעמדם! הוא המשיך והסביר שלמרות שהייתה אז הפסקת אש, מלחמת העצמאות של 1948 מעולם לא הסתיימה באמת, שכן המטרה המוצהרת של הערבים לחסל את מדינת ישראל ולזרוק את היהודים לים מעולם לא זנחה. לדעתו, על אף שישראל לא הייתה מעורבת אז במלחמה אקטיבית, בעיניי ההלכה היא נחשבה כמי שחווה רגיעה בלבד במלחמת העצמאות המקורית של 1948.

Although generally in a case of *pidyon sh'vuyim* (rescue of captives) the Jewish community is forbidden to ransom a captive for an exorbitant sum, the ruling in the case of a great scholar is that he should be ransomed even for a sum that exceeds his "worth." Thus, many Rabbis were of the opinion that every effort should be made to secure Rav Hutner's release.

Rav Yaakov Kamenetsky<sup>4</sup> dissented, however, arguing that the mitzvah of *pidyon sh'vuyim* only applies in peacetime, but surely not during hostilities, when the delivery of ransom money to the enemy would strengthen their position! He continued to explain that although a cease-fire existed at the time, the 1948 War of Independence had never really ended, for the Arabs' avowed goal to destroy the State of Israel and drive the Jews into the sea had never been renounced. In his view, although Israel was not then engaged in active battle, in the eyes of the halacha it was considered to be experiencing a mere lull in the ongoing original 1948 War of Independence.

### 14. תוספתא תרומות ז, כג | Tosefta Terumot 7, 23

סיעה של בני אדם שאמרו להם נכרים תנו לנו א' מכם ונהרגו ואם לאו הרי אנו הורגין את כולן יהרגו כולן ואל ימסרו להם נפש אחת מישראל.

A group of Jews to whom gentiles say, "Give us one of you and we shall kill him, and if not, behold, we will kill all of them"; they should let themselves be killed and not deliver them one soul from Israel.

### 15. הרב צחי הרשקוביץ, (אין) פודין את השבויים יתר על כדי דמיהם | Rabbi Tzachi Herschkowitz<sup>5</sup>, Pidduon | Shvuim

אולם, הרב יוסף מחלק וקובע, שאמנם המקרים דומים, אך בכל זאת קיימת נקודה משמעותית של שוני ביניהם. במסירת יהודי לידי הנכרים על מנת להורגו יש אכזריות הדומה לזו של רצח ממש. מה לי מי שהורג את חבירו ומי שמוסרו להריגה. מה שאין כן אם משחררים רוצח, אף שיש בדבר סכנה גדולה, מכל מקום אין זו פעולת רצח ממש.

However, Rabbi Ovadia Yosef argues and establishes that although the cases may be similar, there is still a significant difference between them. When a Jew hands over another Jew to non-Jews to be killed, there is a cruelty akin to actual murder. What difference is there between the one who kills his fellow and the one who delivers him for execution? On the other hand, when releasing a murderer, even though there is great danger involved, it is not an actual act of murder.

<sup>3</sup> Rabbi Herschel Schachter is a distinguished contemporary Orthodox Jewish scholar Halachic authority. Serves as the Rosh Yeshiva of YU NYC.

<sup>4</sup> Rabbi Yaakov Kamenetsky was a revered 20th-century Torah sage and Talmudic scholar. He was a rabbi in Toronto during WW2.

<sup>5</sup> Rabbi Dr. Tzachi Herschkowitz is a rabbi at Bar-Ilan University

### 16. הרב שאול ישראלי, "היש להיענות לסחטנות בפדיון שבויים ובני ערובה?", 1974, | Rabbi Shaul Yisraeli<sup>6</sup>, | **Redeeming Captive Soldiers, 1974**

כיון שאלה (חיילנו) יצאו למלחמה בשליחות המדינה ומטעמה, להגנת העם היושב בציון, הרי קיימתו ועומדת התחייבות בלתי כתובה, אבל מובנת מאליה, שכל טצדקי (=אמצעים) שיש בידי המדינה עליה לעשות (בגבולות סבירים שאינם פוגעים בבטחונה הכללי) כדי לפדותם, במקרה שיפלו בשבי. וכשם שקיימת התחייבות במקרה של היפגעם, חס ושלום, במלחמה, הן לא נופל מזה החיוב לנקוט בכל פעולה לשם הוצאתם מן השבי... וכיון שמה שהמדינה יכולה לעשות בזה הוא מכח החיוב שקיבלה על עצמה תמורת השירות שלהם, הרי אין זה אלא כאילו הם פוידים את עצמם, שבזה כמבואר לעיל לא קיימת שום הגבלה, ולא שייך בזה התקנה שאין פוידין את השבויים יותר על דמיהם.

Since our soldiers have gone to war on behalf of the state's mission to defend its people, there is an unspoken, inherent obligation that exists between the soldier and the state. This obligation means that every reasonable means available to the state (that does not compromise its overall security) must be employed to redeem them if they should fall captive. Just as the obligation exists in the case of their harm, Gd forbid, in war, no less is the duty to undertake any action to rescue them from captivity. It is as much as if the soldiers redeem themselves. In this case, there is no limitation to how much the state should pay to redeem them, and there is no provision that they cannot redeem the captives more than their worth.

### 17. הרב צפניה דרורי, "ההלכה אוסרת על עסקה שכזו" | Rabbi Tzefania Drori<sup>7</sup>, "The Halachah Prohibits Such a Deal"

מצד אחד זכינו במצווה גדולה מאוד, מצוות פדיון שבויים, בפרט כאן שפודים את חייו ופודים אותו גם מההתעללויות שהוא נמצא בהם. מצד שני כל העסקה מעמידה אותנו במצב שזה יחזק מאוד את כוחות החמאס ויש סכנה ישירה שחלק מהמשוחררים יחזרו לפעילות רצחנית. מבחינת ההלכה אי אפשר לומר שהיה מותר לעשות את זה.

"On one hand, we have fulfilled a very significant mitzvah, the mitzvah of redeeming captives. On the other hand, this deal places us in a situation where it will greatly strengthen the forces of Hamas, **and there is a direct danger that some of the released prisoners will return to terrorist activities.** From the halachik perspective, it cannot be said that this was permissible."

### 18. הרב שמואל אליהו על עסקת שליט | Rabbi Shmuel Eliyah<sup>8</sup> on the Shalit Deal

עסקת שליט מנוגדת להלכה, וזה ממש טירוף. כשחיהם של כל כך הרבה יהודים עומדים מנגד – ברור שאסור להיכנע. הפתרון הוא לשחרר את גלעד שליט בלחץ על הצד השני, או במבצע צבאי, גם אם הדבר יכניס לסכנה אזרחים פלסטינים. כשמדובר בחיים שלהם, של האויבים שלנו, פתאום כולם עושים חשבון ואומרים שזה לא שייך, אבל בצד שלנו אנחנו מוכנים לשלם כל מחיר.

The *Shalit* deal is against Jewish law, and it's truly madness. When the lives of so many Jews are at stake, it's clear that we must not support this deal. The solution is to free *Gilad Shalit* in any other way- by oppressing the kidnappers side, or through diplomatic pressure, or even by a military operation, even if it puts Palestinian civilians at risk.

### 19. "אחינו" מהתפילה | Acheinu- From the prayer

אחינו כל בית ישראל הנתונים בצרה ובשביה העומדים בין בים ובין ביבשה המקום ירחם עליהם ויוציאם מצרה לרוחה ומאפלה לאורה ומשעבוד לגאולה השתא בעגלא ובזמן קריב ונאמר אמן:

<sup>6</sup> Rabbi Shaul Yisraeli was a prominent 20th-century Israeli rabbi, legal scholar, and educator, known for his influential work in Jewish law and his dedication to religious Zionism.

<sup>7</sup> Rabbi Tzefania Drori is the chief Rabbi of Kiryat Shmona and the Head of its Yeshiva

<sup>8</sup> Rabbi Shmuel Eliyah is the Chief Rabbi of Zefat

As for our brethren, the entire House of Israel who remain in distress and captivity, whether on sea or on land, may Gd have compassion on them, and bring them from distress to relief, from darkness to light, from servitude to redemption, at this moment, speedily, very soon; and let us say Amen.